

במדינה

סטודנטים

פוסט מורטם

לפוסט מורטם

מיוזמת האזרחים באוניברסיטת חיפה הגיעה לשיאה -

וכמעט נשפך דם

משפורת הטלפון נפלטו דברים ברוי רים. הדובר היה דויד גיא. יו"ר הסתדרות הסטודנטים באוניברסיטת חיפה. בצד ה"שני של הקו היה שלמה פרנקל, עורך ביטאון הסטודנטים בקמפוס, פוסט מורטם ("לאחר המוות").

"אם יורסם המדור של הומופוליטיקוס בגיליון הבא" שאג גיא. "אתה מופטר!" פרנקל לא נבהל. הוא ידע שאי אפשר לפטר אותו. מפני שהוא מכהן בתפקידו בתוקף מיכרו. במיכרו זה זכה כאשר עוד שלט קודמו, מנהיג רשימת יש גידעון ספירו, בהסתדרות הסטודנטים - ולפני שסולק מהשילטון על ידי הפיכת-חצר של אנשי המערך וגח"ל.

אך אם בטח פרנקל בכהונתו, הוא טעה. הוא פירסם את המדור. למחרת היום הודיע

איך להרוויח

בלי לשלם מס

בוב באקמן, יועץ לענייני השקעות בר ארה"ב, גילה דרך מקורית להימלט מתשלום מסים: הוא משקיע בבורסה בשמו של כלבו, כלבירועים אנגלי הקרוי ויליאם אריטיין.

לדברי באקמן הוא קורא בפני כלבו מדי בוקר את רשימת המניות. כאשר מניף

משקיע ויליאם

הזנב ישחרר ממס?

הכלב את זנבו - קונה עבורו באקמן את המנייה. כאשר הוא משפיל את הזנב - באקמן מוכר.

עד כה הרוויח ויליאם, לדברי באקמן, יותר מ־22 אלף דולר - בלי לשלם מס. באקמן טוען כי ויליאם איננו גוף משפטי, ולכן פטור ממס. הכלב אפילו לא מקבל משכורת, הסביר באקמן, כיוון שעל משכורתו היה עליו לנכות מס במקור. כל מה שנותר עתה, זה ששלטונות המס בארצות-הברית יכירו בטיועונו של באקמן ויליאם.

פול גאטי והמניות שלך

הבורסה

כאשר נשאל האיש העשיר ביותר בישראל, המיליארדר הבריטי פול גאטי, כיצד

יובסק המימון

שרהתיירות משה קול הודיע להתאחדות בתי-המלון על הפסקה, למשך חצי שנה, של כל המימון הממשלתי לבניית בתי-מלון - כולל אלה שכבר הוחל בבנייתם. משרד-האוצר ימשיך להעביר כספים רק לסיום שיפוצים פנימיים של מלונות.

בדרך-כלל, מממן האוצר 60% מסכום

שרהתיירות קול

חצי שנה קשה

ההשקעה במלון חדש, או בהרחבת מלון ישן. הפסקת המימון הנכבד הזה לחצי שנה תגרום קשיים רבים למלונאים, תביא להשכלות נרחבות גם מחוץ לענף,

שרותי ההנדסה

הולכים לבורסה

חברת שרותי הנדסה בישראל מתכננת הנפקה ציבורית של כשלושה מיליון לירות בבורסה לניירות ערך בתל-אביב.

שרותי הנדסה היא חברה בבעלות כ־40 מהנדסים - כולם עובדי החברה. החברה שהוקמה לפני 15 שנה, עוסקת בתיכנון ופיקוח עבודות בנייה בארץ ובחול, ור מחזורה בשנת 1972 הגיע ל־20 מיליון לירות.

הונה העצמי של החברה כיום הוא שני מיליון לירות, והחברה רוצה להגדיל את הונה ב־150% כדי להרחיב את הקיף פעיל. לותה, לדברי מנכ"ל החברה, אורי אבן, קל יותר לקבל עבודות, בייחוד בחול, כאשר מגיש הצעה גם מממן את העבודה. שרותי הנדסה מתכננת לפנות לרשות לניירות-ערך בעוד כחודשיים.

קלוב התעופה בקשיים כספיים

אהבתם הגדולה של החברים והמארגנים לעסקי-האוויר-השכיחה מהם את עסקי-הקרע. הבעיות הפיננסיות לא זכו לתשור מתילב ואותה. חברים רבים נהנו משירותי הקלוב - בלי לשלם אף את דמי-החבר. ב־1966 ספג הקלוב מכה קשה, כאשר מטוס שלו נפגע בתאונה, ואחד המעורבים בה נפטר. התערורו סיבוכים עם חברת הביטוח, גרניע אוויר קיבל לידיו את המטוסים, והקלוב שותק לכמה שנים.

אז, קיבל הקלוב מטוס פוקר עתיק-יומין במתנה. חברי סניף תל-אביב, שהיו הרוח החייה במועדון, השקיעו בטרנטה מאות שעות עבודה, הפכו אותו שוב לכלי-טיס, והקלוב חזר לחיים.

חברי סניף תל-אביב קנו מכספת גם פייסר גדול, קיבלו את השקעתם בחזרה בצורת שעות-טיסה חופשיות. המשבר החל כאשר הועלתה דרישה מצד סניף עפולה, בראשותו של משה מנחמי, להעביר את הפייסר לשם. סניף תל-אביב התנגד, אולם ההנהלה המרכזית, בראשות סניור, הכריעה בעד ההעברה. החלטה זו גרמה התמרמרות בקרב התל-אביבים. חיכוכים נוספים נגרמו עקב החל"טת הנהלת הקלוב לרכוש חמישה פייסרים ישנים ולשפצם - בעוד חברים רבים טוענים שקניית חדשים תעלה אותו מחיר. בעקבות המתח, פרשה קבוצה של תל-אביבים מהקלוב, הקימו חברה חדשה בשם שחק, רכשו לעצמם ססנה חדשה. כיום, טסים להם הפורשים בססנה שלהם, בעוד טייסי הקלוב הוותיק מקורקעים, עד לפתרון הבעיות הכלכליות.

למעלה ממאה אלף ל"י - הורעתקו למועדון חברים, המתקיים ללא תקציב רציני. אלא שהחוב הכספי הוא רק חלק מהצרות שפקדו את המועדון, וייתכן שהקל שבהן, לדברי האיש המרכזי בקלוב, בוריס סניור - לשעבר טייס בכיר בחיל-האוויר, וכיום נציגן של חברות זרות בארץ - ייצא הקלוב מקשייו הכספיים הנוכחיים וימשיך לפעול כבעבר. גם הצד השני של המטבע, מנהל כימאויר יתקב טוביה, אישר כי מסתמן הסדר תשלום החוב לחברות. אולם גם אם יחלוף השיתוק הנוכחי, תישאר בעינה בעיית הפילוג המכאיבה. קלוב התעופה לישראל הוקם לפני כעש

"פייסר" מקורקע של הקלוב

טייסיים להמריא מחדש

סטודנטית שידוכיבצקי

את נותנת מיספרים...

סטודנט ספירו

לכל ערבי מלוכלך!

גיא כי הסתדרות הסטודנטים מפסיקה את ההקצבה הכספית לביטאון (כ־20 אלף ל"י לשנה).

פרנקל נשאר עורך, אבל אין לו מה לערוך. "לאחר המוות" החזיר את נישמתו לבוראו.

"רוחו של גבלס" היה זה רק שלב חדש במלחמת-האזרחים הסוערת במרומי הכרמל. באוניברסיטה המשקיסה על הנוף היפהפה של המיפריץ. הנוף הפנימי יפה פחות.

על כך מעידה כותרת המאמר, ששימש עילה לתקרית האחרונה. "רוחו של גבלס מרחפת על פני הקמפוס!" זעקה כותרת זו של הומופוליטיקוס ("אדם פוליטי") - פסכדונים שמאחריו עומד אותו גידעון ספירו, מנהיג יש.

אך הגיעה רוחו של גבלס, שריהתעמולה הנאצית, לעירו של אבא חושי המנוח? הרוח הרעה, המהלכת בין 5000 תלמידי-